

Simtgade ir kā sākums

Līvānu stikla fabrikas kolektīva lielo svētku priekšvakarā laikraksta «Leņina Karogs» korespondents Ž. BURIJS tikās ar uzņēmuma direktoru JEVĢENIJU SKREIVERU un lūdza viņu pastāstīt par fabrikas attīstības ceļu, tās laudim un Lielā Oktobra jubilejas gadā gūtajiem panākumiem.

— Sodien Līvānu stiklu pazīst ne tikai mūsu republikā, bet arī tālu aiz tās robežām. Gatavojoties godam sagaidīt Lielā Oktobra 70. gadadienu, mūsu uzņēmuma ļaudis strādā kā īsti triecienieki, ir sabiedriski un politiski aktīvi, atceras nozīmīgākos vēsturiskās attīstības posmus.

Darba kolektīva vēsture veidojusies sarežģītī un smagos apstākļos. Pēc Līvānu stikla fabrikas nodibināšanas 1887. gadā sākās grūtais tapšanas ceļš, kurš tikai XX gadsimta sākumā noveda pie zināma uzplaukuma stikla ražošanā. Pirmā pasaules kara laikā fabrika tika sagrauta. To atjaunoja tikai 1922. gadā. Taču arī pēc atjaunošanas uzņēmums strādāja nelielu laiku sprīdī, jo nebija, kur realizēt produkciju: toreizējās Latvijas buržuāziskā valdība nevēlējās iesaistīties ekonomiskās un tirdzniecības attiecībās ar jauno Padomju valsti. Drīzumā akcionāru sabiedrība, kurā ietilpa fabrika, bankrotēja, un 1935. gadā uzņēmums darbu pārtrauca. Daudzi tā strādnieki bija spiesti atstāt dzimto pilsētu. Fabrikas ēku, tās iekārtas izpārdeva.

Atceroties šīs mūsu uzņēmuma vēstures skumjās lappuses, nevilus rodas jautājums: «Vai šodienas dzīvē vispār būtu tāds Līvānu stikls, ja mūsu Latvija nebūtu kļuvusi par pilntiesīgu locekli sociālistiskās Dzimtēnes — PSRS — brālīgo tautu saimē?». Atbilde var būt tikai viena: «Protams, ne».

Pašlaik mūsu kolektīvu vieno ekonomiskās saites ar daudziem KPFSR, Ukrainas, Baltkrievijas un citu brālīgo sociālistisko re-

publiku uzņēmumiem. Mēs saņemam no saviem partneriem izejvielas, kurināmo, iekārtas un daudz ko citu. Līvānu stikla fabrika ieguvusi produkcijas noietu tirgu ne vien republikā, bet arī vairāk nekā simt pilsētās aiz tās robežām. Sociālistiskās sacensības partneri palīdz mums praktiski, atbalsta morāli — piemēru tam ir milzum daudz.

Par fabrikas otro dzimšanas dienu mēs pamatoti uzskatām 1944. gada 13. oktobri, kad tika pieņemts lēmums par stikla ražošanas atjaunošanu mūsu pilsētā. 1945. gada pavasarī Līvānu stikla fabrika izlaida pirmo pēc kara gados ražoto produkciju: pudeles, krūzes, citus izstrādājumus. Pēc tam sākās uzņēmuma intensīvās attīstības posms, kurš iezīmējas ar daudzlietu ražošanas sasniegumiem.

Uzņēmumā velca rekonstrukcijas un celtniecības darbus, ierindā stājās jauni cehi, tika

apgūta modernāka tehnoloģija. Piemēram, 1975. — 1977. gados fabrikā apguva no krāsainā stikla ražotu māksliniecisko izstrādājumu rūpniecisko izlaidi. Par to grupai uzņēmuma darbinieku piešķīra Latvijas PSR Valsts prēmijas. 1981. gadā sasniegta vēl viena virsotne stikla ražošanas apgūvē — uzsākta kristāla izstrādājumu izlaide. Vēlāk gūtī atzīvien jauni, augstāki tehnoloģiskie un tehniskie sasniegumi.

Patlaban fabrikas kolektīvs ir vairākkārtējs sociālistiskās sacensības uzvarētājs gan Preiļu rajonā, gan Latvijas PSR Vēlējās rūpniecības ministrijas mērogā. Fabrika četrrēiz apbalvota ar PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, Vissavienības arodbiedrību Centrālās padomes un VĻKJS CK ceļojošo Sarkano karogu. Par 11. piecgadē gūtajiem rezultātiem uzņēmums saņēmis PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VĻKJS Goda nozīmi.

Panākumus nodrošina kolektīvs, ražošanas pirmrindnieki un novatori, pirmsjubilējas sociālistiskās sacensības dalībnieki. Pirmām kārtām mēs esam pateicīgi mūsu veterāniem. Pelnītā atpūtā šodien ir Fadejs Grigorjevs, Tekla Gercāne, Bronislava Klindžāne, Tatjana Beļajeva, Valentīna Šapoņņikova un citi. Daudz spēku un enerģijas savai fabrikai atdevuši un turpina atdot Melānija Strode, Zoja Filipova, Antons Vilcāns, Pēteris Baltmanis. Aug arī jaunā maiņa. Par sava aroda meistariem kļuvuši Jānis Vilcāns, Zinaida Zujeva, Vladimirs Kozlovs un daudzi citi viņu vienaudži. Atzīvien drosmīgāk sevi plesaka arī paši jaunākie uzņēmuma strādnieki.

100 gadu — tas ir gan daudz, gan maz. Kolektīvs bagātinās ar jaunām darba tradīcijām, paplašinās tā ekonomiskās un sociālās saiknes, zēl darba slava. Kāpot savai tautai, Dzimtēnei — tas ir mūsu galvenais mērķis, un tam esam uzticīgi vienmēr.